

Sygn. akt VII U 967/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2018 r. w Warszawie

sprawy L. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania L. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 6 maja 2016 r. znak: (...) oraz

od decyzji z dnia 14 czerwca 2016 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

L. M. w dniu 10 czerwca 2016 r. wniósł za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 6 maja 2016 r., znak: (...). Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej począwszy od dnia nabycia uprawnień zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych. Ubezpieczony uzasadniając swoje stanowisko stwierdził, że świadczył pracę w warunkach szczególnych w okresie od dnia 29 września 1973 r. do dnia 31 sierpnia 1993 r. jako spawacz elektryczny i gazowy sklasyfikowany w wykazie A, Dział XIV, poz. 12 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Zdaniem odwołującego, świadczył on pracę w szczególnych warunkach, określoną w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych pkt 28: „prace bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.)” (k. 2-6 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 28 czerwca 2016 r. wniósł o umorzenie postępowania w trybie art. 477¹³ k.p.c. w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja została zmieniona decyzją z dnia 14 czerwca 2016 r., a w pozostałym zakresie o oddalenie odwołania na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy stwierdził, że odmówił odwołującemu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie udowodnił on okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat. Do prac w szczególnych warunkach Oddział nie uwzględnił okresów zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 27 września 1973 r. do dnia 31 sierpnia 1993 r., ponieważ pracodawca nie potwierdził, że w w/

w okresach odwołujący wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Organ rentowy uznał, że na podstawie korekty świadectwa pracy nie można uwzględnić do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia odwołującego od dnia 27 września 1973 r. do dnia 30 kwietnia 1979 r. oraz od dnia 10 stycznia 1983 r. do dnia 24 września 1989 r. (k. 11-12 a. s.).

L. M. w dniu 13 lipca 2016 r. wniósł również odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 14 czerwca 2016 r., znak: (...), wywodząc, jak w odwołaniu z dnia 10 czerwca 2016 r. (k. 2-6 a. s. VII U 1100/16).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 lipca 2016 r. wniósł o jego oddalenie na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy powołał się na tożsamą argumentację, jak w odpowiedzi na odwołanie z dnia 28 czerwca 2016 r. (k. 10-11 a. s. VII U 1100/16).

Zarządzeniem z dnia 4 sierpnia 2016 r. Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt VII U 1100/16 ze sprawą o sygn. akt VII U 967/16 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (k. 14 a. s. VII U 1100/16).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. M., urodzony w dniu (...), złożył wniosek w dniu 12 kwietnia 2016 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o przyznanie prawa do emerytury pomostowej (k. 1 a. e.).

Odwołujący był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) – obecnie (...) S.A. w okresie od dnia 27 września 1973 r. do dnia 31 sierpnia 1993 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach: spawacza od dnia 27 września 1973 r. do dnia 30 kwietnia 1979 r. i od dnia 10 stycznia 1983 r. do dnia 24 września 1989 r. oraz montera konstrukcji metalowych od dnia 1 maja 1979 r. do dnia 9 stycznia 1983 r. i od dnia 25 września 1989 r. do dnia 31 sierpnia 1993 r. Ubezpieczony odbył służbę wojskową w okresie od dnia 25 kwietnia 1974 r. do dnia 12 kwietnia 1976 r., po której powrócił do pracy w dniu 10 maja 1976 r. (korekta świadectwa pracy z dnia 15 czerwca 1993 r. - k. 4 a. o.).

Ubezpieczony będąc zatrudnionym w (...) Przedsiębiorstwie (...) – obecnie (...) S.A. w okresie od dnia 27 września 1973 r. do dnia 31 sierpnia 1993 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, w okresach od dnia 27 września 1973 r. do dnia 30 kwietnia 1979 r. oraz od dnia 10 stycznia 1983 r. do dnia 24 września 1989 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu oraz wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym, wymienione w wykazie A, Dziale XIV, pod pozycją 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. na stanowisku spawacza elektrycznego i gazowego wymienionymi w wykazie A, Dziale XIV, pod pozycją 12, pkt 1 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcze

śniejszego przejścia na emeryturę. Jednocześnie ubezpieczony w okresach od dnia 1 maja 1979 r. do dnia 9 stycznia 1983 r. oraz od dnia 25 września 1989 r. do dnia 22 czerwca 1991 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości wymienionymi w wykazie A, Dziale V, pod pozycją 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. na stanowisku montera urządzeń i konstrukcji metalowych na wysokości wymienionymi w wykazie A, Dziale V, pod pozycją 5, pkt 1 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcze

śniejszego przejścia na emeryturę (korekty świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 5 października 1993 r., k. 5-6 a. o.).

Odwołujący pracował na budowie (...) w okresie od dnia 12 stycznia 1987 r. do dnia 23 stycznia 1987 r. (umowa o pracę z dnia 9 stycznia 1987 r. i pismo z dnia 5 lutego 1987 r., k. 34-38 a. o.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. po rozpoznaniu wniosku wydał decyzję z dnia 6 maja 2016 r., znak: (...), zgodnie z którą odmówił odwołującemu prawa do emerytury pomostowej, ponieważ ten nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturze pomostowej. Organ rentowy do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w myśl art. 49 ustawy pomostowej nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 27 września 1973 r. do dnia 31 sierpnia 1993 r., ponieważ pracodawca nie potwierdził, aby w tym okresie L. M. wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Oddział uwzględnił odwołującemu staż pracy w wymiarze 28 lat, 2 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych (k. 12 a. e.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. również wydał decyzję z dnia 14 czerwca 2016 r., znak: (...) odmawiającą odwołującemu prawa do emerytury pomostowej. Do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w myśl art. 49 ustawy pomostowej organ rentowy nie zaliczył okresów zatrudnienia od dnia 27 września 1973 r. do dnia 30 kwietnia 1979 r. oraz od dnia 10 stycznia 1983 r. do dnia 24 września 1989 r. Pozostała treść uzasadniona była tożsama, jak w wydanej zaskarżonej decyzji z dnia 6 maja 2016 r. (k. 13 a. e.).

Odwołujący był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...). Ubezpieczony zajmował się naprawą i budową nowych mostów. Ubezpieczony otrzymał uprawnienia spawacza w 1982 r. i oprócz spawania elektrycznego pod namiotem, zajmował się cięciem termicznym, które polegało na wycięciu z grubej blachownicy, metalowych części bezpośrednio na metalowym moście albo w miejscach wykonywania w tym czasie pracy. W namiocie panowały wysokie temperatury, ale była wentylacja. Odwołujący min. spawał przy Elektrowni (...), na czy budowie hotelu (...). Nie świadczył pracy przy Dworcu (...). Cięcia termiczne i tlenowe odbywały się również w namiotach. Ubezpieczony przygotowywał także elementy konstrukcyjne i dachowe do wywózki przez helikopter. W latach 1974-1976 odbywał zasadniczą służbę wojskową. Praca wykonywana przez odwołującego była dwuzmianowa, otrzymywał dodatkowo zupełną regeneracyjną i mleko (zeznania świadków W. S., A. A. i odwołującego, k. 35-37 i 40-42 a. s.).

Odwołujący w spornych okresach wykonywał prace związane ze spawaniem łukowym oraz z rozbieraniem i wycinaniem konstrukcji stalowych. Prace spawalnicze były wykonywane na otwartej przestrzeni w pomieszczeniach o różnych wielkościach. Ubezpieczony wykonywał prace związane ze spawaniem i cięciem metali przede wszystkim na terenie otwartym. Prace spawalnicze w warunkach wymienionych w pkt 28 załącznika nr 1 do ustawy pomostowej odwołujący wykonywał w niewielkim zakresie, tj. spawanie rur o dużych średnicach, elementów mostu skrzynkowego i zbiorników. Osłona stanowiska spawalniczego np. namiotem, nie podlega uznaniu jako wykonywanie prac przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją. Materiał dowodowy nie pozwala na dokonanie wyodrębnienia okresów, w których odwołujący wykonywał prace spawalnicze odpowiadające pracom w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją. Odwołujący w spornych okresach nie wykonywał prac w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Ubezpieczony wykonywał prace zarówno objęte, jak i nieobjęte wykazem prac w szczególnych warunkach stanowiących załącznik nr 1 do ustawy pomostowej. Materiał dowodowy uniemożliwia ustalenie okresów wykonywania określonych prac. Wobec przemiennego wykonywania prac przez odwołującego, nie została spełniona przesłanka wykonywania prac objętych wykazem, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na zajmowanym stanowisku (opinia biegłego sądowego ds. BHP J. P., k. 50-64 a. s.).

Odwołujący nie wykonywał: prac w warunkach gorącego albo zimnego mikroklimatu, podwyższonego ciśnienia atmosferycznego albo bardzo ciężkiej pracy fizycznej lub ciężkich prac fizycznych związanych z bardzo dużym obciążeniem statycznym. Wykonywał różne czynności w przestrzeni pozwalającej na dużą swobodę ruchów, głównie na otwartej przestrzeni, a nie w zamkniętych pomieszczeniach o małej kubaturze. W przypadku odwołującego, obciążenie statyczne może być kwalifikowane na poziomie co najwyżej średnim. Ubezpieczony wykonywał różne prace, ponieważ prace spawacza nie były dominującymi w okresie zatrudnienia w (...). L. M. nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją. Porównywanie pracy odwołującego wykonywanej incydentalnie w namiocie spawalniczym o powierzchni 4 m² i wysokości ok. 2 m, a więc o kubaturze 8 m² posiadającym doskonałą

wentylację do pracy przy spawaniu podwójnego dna statku bądź rur lub zamkniętych zbiorników jest nieuprawnione. W związku z tym, odwołujący nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r. Prace wykonywane przez ubezpieczonego nie są wymienione w pozycji 28, załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r. ani nie są opisanymi w art. 3 ust. 1 w/w ustawy, bowiem nie są związane z czynnikami ryzyka wymienionymi w art. 3 ust. 2 (opinia biegłego sądowego ds. BHP A. P., k. 95-108 a. s.).

Stanowisko monterów konstrukcji metalowych na wysokości wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w Dziale V pod pozycją 5, nie znalazło się w załącznikach do ustawy o emeryturach pomostowych. Ustawodawca zmniejszył liczbę uprawnionych do wcześniejszych emerytur z tytułu pracy w warunkach szczególnych z łącznej liczby 342 prac do 40 (opinia uzupełniająca biegłego sądowego ds. BHP A. P., k. 140-143 a. s.). Według § 57 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, pomieszczenie przeznaczone na pobyt ludzi powinno mieć zapewnione oświetlenie dzienne dostosowane do jego przeznaczenia, kształtu i wielkości. Kubatura jest objętością utworzoną poprzez wewnętrzne elementy zamykające, a jednocześnie pojemnością zbiornika, pomieszczenia lub przedmiotu przestrzennego wyrażona zwykle w metrach sześciennych. Pomieszczenie o bardzo małej kubaturze to pomieszczenie popularnie określane jako ciasne. Namiot spawalniczy nie spełnia wymogów pomieszczenia, gdyż nie ma przegród. Wentylacja jest wymianą powietrza w pomieszczeniach polegającą na usuwaniu powietrza zanieczyszczonego lub gorącego i doprowadzeniu powietrza świeżego lub chłodnego. W wentylacji naturalnej wymiana powietrza wywołana jest działaniem wiatru lub/i sił grawitacji, a w wentylacji mechanicznej wymiana powietrza jest niezależna od jakichkolwiek wpływów atmosferycznych. W miejscach, w których odwołujący wykonywał pracę, zapewnione były wszelkie formy wentylacji naturalnej i brak jest dowodów na utrudnioną wentylację. Wszystkie pomieszczenia wymienione w pozycji 28 załącznika do ustawy o emeryturach pomostowych nie mają oświetlenia dziennego i mają utrudnioną wentylację. Ubezpieczony nie wykonywał prac spawalniczych w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, bez oświetlenia dziennego z utrudnioną wentylacją. Ponadto podczas spawania lub montażu elementów metalowych konstrukcji istniała możliwość zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej. Odwołujący w okresie od dnia 27 września 1973 r. do dnia 31 sierpnia 1993 r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w myśl przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2009 r. o emeryturach pomostowych. Okresowo wykonywał pracę monterów konstrukcji metalowych, która nie jest uwzględniona w wykazach stanowiących załączniki do ustawy o emeryturach pomostowych. W okresie wykonywania pracy spawacza, odwołujący nie wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy spawania łukowego w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją (opinia główna biegłego sądowego ds. BHP M. M., k. 166-175 a. s.).

Jeżeli odwołujący musiał wykonać namiot spawalniczy z plandeki, to nie można przyjąć, że było to pomieszczenie, czyli wnętrze wydzielone przegrodami ani podwójne dna statków, zbiorniki czy rury. Zgodnie z charakterystyką namiotu spawalniczego, plandeka nie jest przegrodą i nie tworzy pomieszczenia zamkniętego. Plandeka tworzy przestrzeń zamkniętą, a nie pomieszczenie. Podstawowym zadaniem monterów konstrukcji stalowych jest przygotowanie i montaż konstrukcji metalowych z różnego typu elementów lub prefabrykatów. Połączenia elementów w zespoły lub bloki montażowe może być realizowane procesami łączeniowymi takimi, jak spawanie, skręcanie, zgrzewanie i nitowanie. Spawanie elementów konstrukcji stalowych jest jednym ze sposobów wykonania łączenia elementów konstrukcji. Namioty spawalnicze, a w przypadku odwołującego – plandeka ognioodporna, nie stanowiła konstrukcji zamkniętej takiej, jak podwójne dna statków, zbiorniki czy rury (opinia uzupełniająca biegłego sądowego ds. BHP M. M., k. 195-200 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych i aktach osobowych, z zeznań świadków W. S., A. A. i odwołującego oraz opinii biegłych sądowych z zakresu BHP J. P., A. P. i M. M..

Zdaniem Sądu, dokumenty, w tym zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności, a zatem wynikające z treści tych dokumentów okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd nadał walor wiarygodności w przeważającej części zeznaniom świadków W. S. i A. A., ponieważ korelowały z zeznaniami odwołującego, które zostały uznane w całości za wiarygodne. Sąd stwierdził za niemiarodajne zeznania A. A. w zakresie, w którym stwierdził, że podczas spawania w namiotach nie było wentylacji. W ocenie Sądu kwestia ta pozostaje w sprzeczności z zeznaniami odwołującego, który podnosił, że w namiotach występowała wentylacja, co zostało też podkreślone w pełni wiarygodnej opinii biegłego sądowego ds. BHP A. P.. Jednocześnie Sąd uznał za niewiarygodne zeznania W. S. w zakresie, w jakim wskazywał, że pracował razem z odwołującym na Dworcu (...) oraz, że L. M. spawał most o konstrukcji zamkniętej w H.. Tymczasem ubezpieczony podczas zeznań podniósł, że nie pracował przy Dworcu (...). Odwołujący co prawda wskazywał, że uległ wypadkowi na moście w H., lecz zgodnie z rzeczowym materiałem dowodowym w postaci dokumentów, pełnił on wówczas funkcję brygadzysty.

W ocenie Sądu, wszystkie opinie biegłych sądowych z zakresu BHP, sporządzone w niniejszej sprawie, są wiarygodne. Należy wskazać, że biegli zgodnie wskazali, że nie można uznać zatrudnienia odwołującego w spornych okresach za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych. Sąd dopuszczał wielokrotnie dowód z opinii innego biegłego sądowego albo z opinii uzupełniającej celem udzielenia odpowiedzi na zarzuty kierowane przez odwołującego. W ocenie Sądu, biegli w sposób wyczerpujący wypowiedzieli się do poszczególnych spornych kwestii, podnoszonych kilkakrotnie przez stronę odwołującą się. Sąd uznał, że w szczególności należy nadać przymiot wiarygodności opinii uzupełniającej biegłego sądowego M. M., której treść oraz wnioski nie zostały zakwestionowane przez strony procesu.

Z tego względu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie należało uznać za kompletny i wystarczający do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania L. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 6 maja 2016 r., znak: (...) i z dnia 14 czerwca 2016 r., znak: (...) są niezasadne i podlegają oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. 2015, 965 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, pracownikowi przysługuje emerytura pomostowa, z uwzględnieniem art. 5-12, o ile zostały spełnić łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Jednocześnie w myśl art. 49 ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi wykonującemu prace w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach wynoszący co najmniej 15 lat.
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący dla mężczyzn co najmniej 25 lat;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej;
- 6) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W toku niniejszego postępowania bezspornym było zatrudnienie odwołującego w (...) Przedsiębiorstwie (...) – obecnie (...) S.A. w okresie od dnia 27 września 1973 r. do dnia 31 sierpnia 1993 r. Również stanowiska, które zajmował ubezpieczony w trakcie zatrudnienia oraz odbywanie zasadniczej służby wojskowej nie były sporne między stronami procesu. Ponadto odwołujący urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r., osiągnął wiek wynoszący dla mężczyzn co najmniej 60 lat, posiada co najmniej 25-letni ogólny staż pracy i nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Przepisy dotyczące emerytur pomostowych są traktowane jako przedłużenie przepisów regulujących prawo do wcześniejszych emerytur, ale jednocześnie ograniczają grupę osób uprawnionych do świadczenia. Zgodnie z ustawą można uzyskać prawo do emerytury pomostowej w myśl art. 4 na podstawie art. 49. Sąd Okręgowy podkreśla, że do nabycia świadczenia należy spełnić łącznie wszystkie warunki, które zakreśla ustawa. Według pierwszego wariantu odwołujący nie spełnił wymogu zawartego w punkcie 6, ponieważ po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze. Była to okoliczność bezsporna, zatem należało przeanalizować, czy ubezpieczony spełnia ustawowe przesłanki ujęte w art. 49 ustawy. Jedyna kwestia sporna była związana z rozważeniem, czy ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych w (...) Przedsiębiorstwie (...) – obecnie (...) S.A. w okresie od dnia 27 września 1973 r. do dnia 31 sierpnia 1993 r., a przez to, czy posiadał 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu nie można uznać, aby odwołujący w spornym okresie czasu pracował w warunkach szczególnych. Ze zgromadzonego materiału dowodowego jasno wynika, jakie stanowiska zajmował ubezpieczony w trakcie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) – obecnie (...) S.A. Natomiast za pomocą zeznań świadków i odwołującego, w zakresie w jakim uznano je za wiarygodne, ustalono zakres czynności przez niego wykonywanych. Ubezpieczony wskazywał, że jego praca powinna być uwzględniona w załączniku nr 1 do ustawy. Zgodnie z wykazem prac w szczególnych warunkach nr 28 zawiera prace bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.). Sąd nie posiadając specjalistycznej wiedzy w tym zakresie, dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu BHP, którzy jasno wskazali, że odwołujący nie pracował w warunkach szczególnych. Prace spawalnicze w warunkach wymienionych w pkt 28 załącznika nr 1 do ustawy pomostowej odwołujący wykonywał w niewielkim zakresie, ponieważ osłona stanowiska spawalniczego np. namiotem, nie podlega uznaniu jako wykonywanie prac przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją. Nie można bowiem porównywać pracy odwołującego wykonywanej incydentalnie w namiocie spawalniczym o powierzchni 4 m² i wysokości ok. 2 m, a więc o kubaturze 8 m³ posiadającym doskonałą wentylację do pracy przy spawaniu podwójnego dna statku bądź rur lub zamkniętych zbiorników.

Dodatkowo odwołujący powoływał się na świadectwo pracy sprostowane przez jego pracodawcę, w którym uznano, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Jednakże Sąd zważył, że dokumenty wystawione przez pracodawcę nie stanowią dokumentów urzędowych w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż pracodawca nie jest organem

państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Sąd miał na uwadze, że świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. Dokument taki podlega kontroli zarówno, co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. Zgromadzony materiał dowodowy, a w szczególności opinie sporządzone przez biegłych sądowych z zakresu BHP nie pozwoliły na zaliczenie odwołującemu do pracy w warunkach szczególnych spornych okresów zatrudnienia.

Zatem w ocenie Sądu, organ rentowy prawidłowo uznał, że ubezpieczony nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu prac na stanowiskach spawacza od dnia 27 września 1973 r. do dnia 30 kwietnia 1979 r. i od dnia 10 stycznia 1983 r. do dnia 24 września 1989 r. oraz monter konstrukcji metalowych od dnia 1 maja 1979 r. do dnia 9 stycznia 1983 r. i od dnia 25 września 1989 r. do dnia 31 sierpnia 1993 r.

Mając na względzie całokształt materiału dowodowego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.